

Nr 10

Av herr **Hamrin i Jönköping m. fl.**, *angående stödet till boxningsporten.*

(Lika lydande med motion nr 9 i Första kammaren)

I årets statsverksproposition (handelshuvudtiteln) föreslås, att till avsättning till fonden för idrottens främjande anvisas ett belopp på 30,4 milj. kr.

Enligt gällande fördelningsprinciper skulle alltfört även boxningssporten komma att erhålla medel ur detta anslag. Det finns anledning att starkt reagera häremot. Boxningen utgör verkligen inte en aktivitet som förtjänar att av det allmänna subventioneras. Tvärtom framstår det som ett samhällsintresse att söka hålla denna avart av idrott tillbaka. Boxningssporten skiljer nämligen principiellt ut sig från alla andra idrottsgrenar i så måtto, att medvetet begången skadegörelse på en tävlingsmotståndare helt faller inom ramen för fastställda regler.

Invändningen, att riksdagen inte bör intressera sig för hur de för idrottens främjande anslagna medlen internt fördelas mellan de under Sveriges riksidrottsförbund sorterande specialförbunden, synes icke hållbar. Statsmakterna måste vara suveräna att, om så befinnes påkallat, ha ett avgörande ord också i en fördelningsfråga av detta slag. Det skall här i klarhetens intresse framhållas, att den enda sportgren, som anslagsmässigt motiverar en särbehandling, är just boxningen.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av det av Kungl. Maj:t begärda anslaget till fonden för idrottens främjande måtte besluta, att ingen del av detta anslag får disponeras för stöd åt boxningssporten.

Stockholm den 12 januari 1968

Yngve Hamrin (fp)
i Jönköping

Bertil Rubin (mbs)

Sten Sjöholm (fp)
